

1123. szám.
1880. Február 22.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. **8** frt, 6 hóra **4** frt, 3 hóra **2** frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvarusnál. **Kiadóhivatal:** Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nonpareille sor 10 kr.

XXIII. évfoly.

Disznóba' van.

*Van egy császár — mondjam-e ki?
Kitalálja azt mindenki,
Mindenféle nagy birtoka,
Sok marhája van ő neki.*

*Szereti a népe nagyon,
Sok mindent tesz a kedvére,
Ha meglátja, hát revolvert
Süt el a tiszteletére.*

*Kél kedveért viadalra
Paszomántos nagy urakkal,
Városokban ház-tetőkkel
Illuminál fényes nappal.*

*Hogy a hideg meg ne marja
Valahogyan a nagy embert,
Nagy hű gonddal alá fűtnek
Mialatt ő ebédelget.*

*De mindez csak mutató a
Hívéséges, nagy szeretetbül,
Nagyobb az, hogy ágyánál is
Mindig egész regiment ül.*

*Környékezi udvaronc z had
Mikor fekszik, mikor felkel,
Alabárdos őrzí, mikor
Tömi gyomrát eledellel.*

*Dárda közt jár, ha sétára
Ki-kilódul ő felsége,
Policzáj a komornyikja,
Policzáj a szárnysegéde.*

*Utra mégyen: utja szélét
Végig állja puskás kordon,
Ha meg kiszáll: disz-ármé-kór
Üdvözli őt a porondon.*

*S még se m esik soha baja,
— Legyen ember, ki megértse! —
Disznók közt él, igaz, — hanem
Disznóba' van ő is, uccse!*

Lantos Sebestyén.

AZ ÉN LEGKEDVESEBB CENSOROM.

JÓKAI MÓRTÓL.

Mind kedves volt az; de ez volt a legkedvesebb.

Ne tessék e név alatt valami vén, morozus szervita pátert képzelni, a milyenek a bronz-korszakban mortifikálták a magyar írókat: ez már az arany korszakban történt: abban a boldog német világban, a mikor még nem volt itt egy reactionarius magyar kormány, mely a sajtó szabadság megszorításáról gondolkozik; hanem az a sokat magasztalt szabadelvű német kormány boldogított bennünket, a mely alatt mindenről szabad volt írni a világon; — csak *kinyomatni* nem volt szabad.

Cs . . . úr fiatal esinos ember volt, két csillag volt a gallérján. Az ő hivatala feloszlott nappali és éjjeli hivatalra, s mind a kettő nagyon kellemes volt. Nappal költői műveket olvasott, este szindarabokat nézett végig. A költői művekből kijegyzé azon sorokat, a melyeket különösen szépeknek talált, a szinpad előadásból pedig azon mondatokat, a miket a közönség különösen *megtapsolt*. — Azután volt egy nagy *mükedvelő* úr itten, úgy hitták, hogy *Protman*. Ez az úr valószínűleg albumot gyűjtött magának (passioja lehetett,) a mibe az ilyen kijegyzett szépségeket *félrerakták*, s a költői mű aztán kinyomatott, a szindarab a legközelebbi előadáson elmondattott — *ama szépségeknél a hijával*.

Cs . . . ur nem valami vadember. A színészekkel fraternizált, még azt is megmondta nekik, hogy ki előtt ne járjon el a szájuk? az ifjabb színésznőknek pedig udvarolt s az írókhoz dörgölözött. Engem különösen kitüntetett a figyelmettségével: a színházban mellém támaszkodott, ha valaminek én tapsoltam, annak ő is tapsolt, s figyelmeztetett a darab szépségeire. Igazán mondom, jó ember volt: sokat elnézett. Egyszer a »windsori vig nők« operai előadásán az a jelenet fordul elő a szinpadon, hogy a hasra esett *Falstaffot* az állatokká alakult tündérek megcsipkedik. Így egy

madár alak is belevagdálja a csőrrel. Mellettem állt akkor is Cs . . . úr. »No ugy-e az most azt jelenti, — sugá nekem, — hogy az *osztrák sas így tépi a magyar testét?* Más censor az ilyent feljelenené. Én nem szólok semmit.« — És nem szólt. A darab nem lett betiltva.

Engem azonban többször biztatott, hogy mért nem írok már egy darabot? Csináljak már egyet.

Egyszer aztán csakugyan rá vitt a bűnöm, hogy megöntsék egy drámát; az volt a czime, hogy »*Dalma*.«

Be adtam: a drámabíráló választmány elfogadta; a színészeknek tetszett, a mint elolvasták. Hanem egy nagy baj volt, a mit mindannyian felfedeztek benne. Az hogy holmi — *hazáról* van benne nagyon sok discursus. — Hiába játszik az a darab *Scythiában*, *avar tunguz* közreműködökkel, azért azt mindenki kitalálja, hogy az *avar a magyar*, a *tunguz meg a német*. Nem engedi ezt meg a censura soha. »Nem lát ez szinpadot, édes öcsém, mondta a jó öreg *Szentpéteri*, mit gondol kegyed: nekem azt kellene mondanom Oldamur szerepében haldokolva: »szeressétek mindenél jobban a hazát!« Hiszen ha én ezt elrebe gem a szinpadon: a publikum mingyár elérti, tapsolni fog: »*ezek*« meg arra azt sem várják, mig meghalok; élve visznek a neugebäudba. Nem engedi meg ezt a censor soha!«

»Dehogy nem engedi, biztatám barátaimat, megálljunk csak. Van nekem egy protecto rom a censorok között, a derék Cs . . . úr: annak adom be. Az engem nagyon pártfogol.«

Ugy tettem: körülfogtam Cs . . . urat; magam elvittem hozzá a darabot; »ime szót fogadtam: irtam drámát; hanem aztán ki ne törülje a javát.«

Megszorongatta a kezemet a derék ember; biztosított róla, hogy ha valakivel, hát velem fog barátságosan elbánni: menjek fel hozzá három nap mulva. Csak bizzam ő rá maga-

mat: majd berekomendálja ő a darabomat Protman úrnak úgy, a hogy még soha nem volt.

Megjelentem a mondott napon a színe előtt. Épen előtte volt a darabom, akkor revideálta a referátát; kért, hogy üljek le. »Köszönöm, elállhatok!«

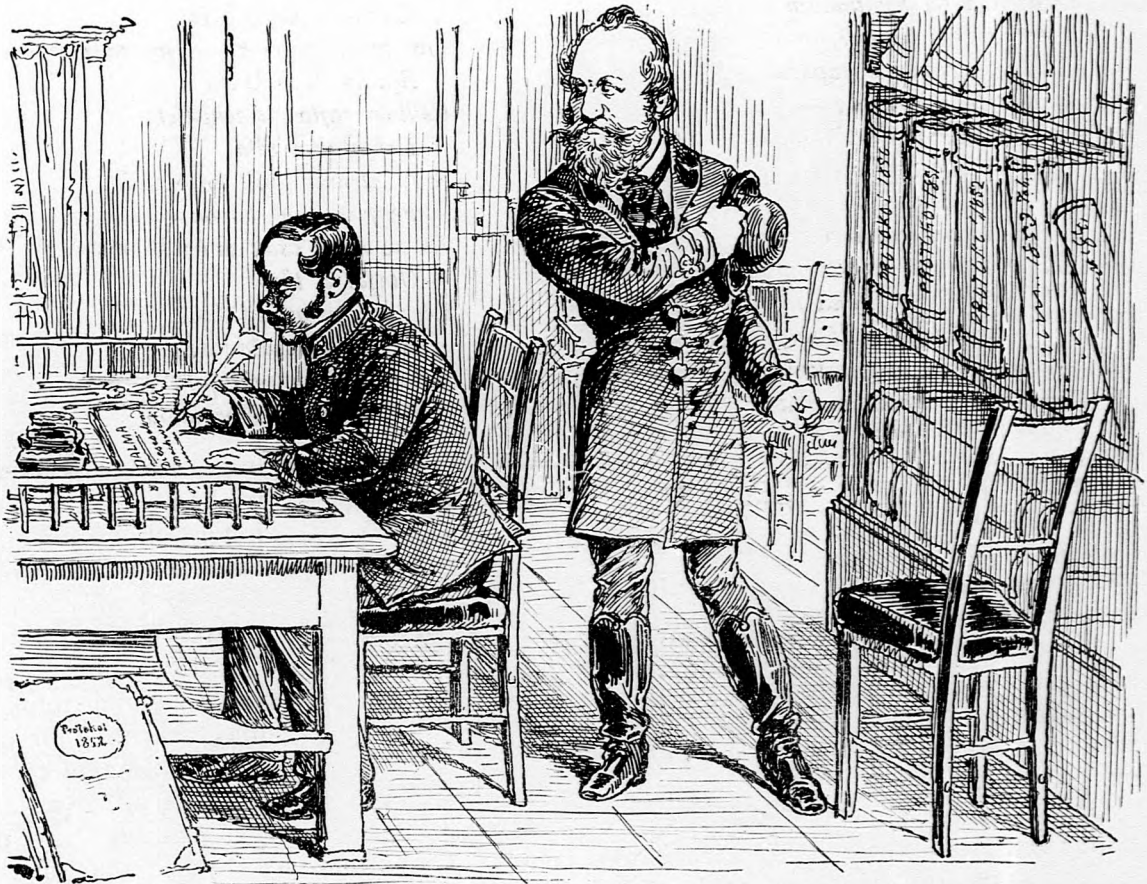
Voltaképen pedig azért maradtam állva, hogy a vállán keresztül belepisloghassak, a re-

A censori referátának az első sora ezen szavakkal kezdődött:

»Dieses elende Machwerk«

Többet aztán nem instáltam belőle: elég volt. No ez szépen berekomendálja az én darabomat!

Mikor az én legkedvesebb censorom fölkel a székéről, s felem fordult, láthatta, hogy

ferátájába, a mit épen átolvastott. Jó szemeim voltak, hat lépésről el tudtam olvasni minden írást. No már ezt a kis kíváncsiságot csak meg lehet bocsátani egy szerzőnek, a ki első születésének élet vagy halál ítéletét látja kitérve maga előtt.

De még úgy nem adta meg senki a leskelődésének az árát, mint én, az első és utolsó alkalommal.

nagyon savanyu ábrázattal viszonzom az ő mézédés cziifferblattjának mosolygását.

Kitalálta az okát, volt annyi praxisa.

— Kegyed talán belepislantott az én referátámba?

— Meglehet.

— S ezért tán apprehendál? Hát aztán azt gondolja kegyed, hogyha én most *nem* azt írom a darabjáról, hogy az »egy silány

férczmű,« hát ereszti azt valaha Protman ur a szinpadra?

Meg voltam világositva.

— Bele irta ön azt is, kérem, hogy valószínűleg megbukik a darabom, s ki lesz fűtyülve?

— Bele hát.

— Köszönöm. Isten fizesse meg.

Azzal hagytam menni a szomszéd szobába Protman urhoz.

Öt percz mulva meg volt adva az engedély az előadásra. Nem huztak ki a darabomból semmit. Arra sem volt érdemes.

Ilyen világ volt az a boldog korszak, ifju barátom, a mi után vissza sohajtozol. Jaj de szeretnék úgy hat hétre legalább belemártani: — hogy te is emlegetnéd meg a — németek Istenét abban a *paradicsomban*, a miről te azt hiszed, hogy »éden kert« de én tudom, hogy »mártás.« Hogy lennél benne egyszer »sóbfőtt!«

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámmhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Ípensingel mozd pakolok ki paktaskat. Gyüvök Bicsbül, delegacziobul. Hanem mozd az eczer nem hoztam onat vasar-fiat. Fogatak benünköt nimet soro-rok rosz kipel. Megvagyunk agyabugyalva.

Szegednek nem ipitünk köz-kölcsigen kaszarnyat, mer osztrak sogorsag aszt tartya, hogy mikor osztogatyak palinkat, kenyeret, szalonat, akor ü mindig első, de mikor aszt kirdezik: ki vagja fel a fat? hat akor odalba döffi bennünköt: »szoly mar te izs bibasz magyar.« Le izs szavaztak benünköt anak rengyi izs mogyi szerint: *jogi* alapon. Megmagyaráztak aszt izs nekünk szavazazs utan igen baracsagosan is okosan, hogy mi az a jogi alap? Schmerling sogor ur gyüte hozam izs ata felvilagositast: »Mink nem akarunk magyarok jogaiba vagnyi, tehat nem vindikalyuk magunknak just, hogy szegedi kaszarnyat mi is ipitesünk; azt meghagyuk magyarok sarkalatos

joganak, legyen nekik hoza kizarolagozs juszuk. Sőt lassanak magyarok, hogy mink egészen önzetlenül viseltünk ü irányukban, engedünk nekik jogot nálunk is: ha maj Ausztriában kel kaszarnyai ipíteni, ahoz jogot adunk nekik; ipithetik olyan nagyot, a milyen nekik teczik.«

Köszönjük alason. De csag maj mink izs magyarázunk jurisprudentiát a magunk csekil esze szerint.

Hacsak ugy nem jarunk, hogy maj a szavazazsna ingemet talaljak osztrakok maguk partyara megnyerni. Mer hogy ez lehetsigezs, aszt »Pesti Naplo«-bul tudom, a kiben megiratott, hogy miir nem nyert meg mostani szavazazsna maganak a magyar kormány egy osztraktot?

Addig izs maratam

alazatozs szolgaja

Tallérossy Zebulon.

Régi mese,

Spencer Watson

de megújult megint.

Lehelfihez.

Nagy vitéz vagy hős Lehelfi,
Tárogatód hangja
Majd szeliden bűg, majd pedig
A veséket marja.

Nagy vitéz vagy hős Lehelfi.
Párduczok közt birka.
A ki Arpád ivadékát
Küzdeni tanítja.

Te hevited fel keblünkben
Azt a régi lángot,
Melylyel egykor ős apáink
Üldözik a svábot; —
Nélküled kardunk a' rozsa
Rágta volna már el,
És fajunk nem lenne más, mint
Egy kihült kadáver.

Boldog is vagy és szerencsés,
Nem nyom a' gond téged,
Ha elvesztünk, e' világon
Van helyed még néked;
Visszatérsz, a honnan jöttél:
Ábrahám keblébe,

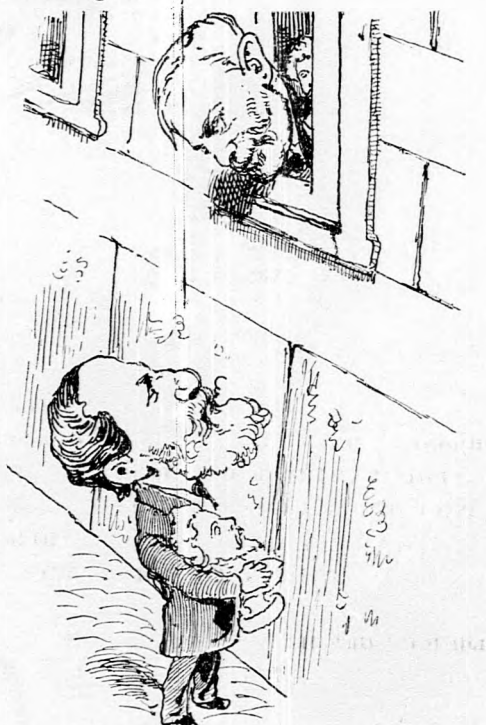
Uj hazát lelsz, — ad a muszka
E' honért cserébe; —
Elkezed a' régi nótát,
Fujdogálsz sipod,
És a' hontalant honában
Még talán megnyirod.

Mi vagyunk az élő erdő,
Mely a' telet állja,
S ha a' zuzmara le olvad,
Zöldel minden fája,
Hát te mi vagy? — egy május fa, —
Szalag és bokréta
Csillog rajta, 's tengélete
Lakodalmi séta.
Száz ellenség dült közöttünk . . .
Férj meg a' bőrödbe,
És ne önts, csak arra kérünk
Olajat a' tűzbe.
Légy uj nemzeted Jakabja,
Alkoss itt családot,
Akkor te is a' világot
Majd más színbe látod.

Bakaszállási.

A verseny.

Gy—i. Minek az a Petöfi-Társaság?

Gy—i. Ugy-e, ki rekedtetek az akadémiából?

Gy—i. Csakhogy már mi az emeleten vagyunk.

Gy—i. Jól van, jól. Az emeletre is feljutottatok, de mégis csak mi vagyunk legfelül.

Mászkándi Pázmán lovag Bécsben.

Messieurs!

C'est incroyable! Vous messieurs ott abban a szegény Budapestben el sem fogják hinni a mit mondok, pedig az elejétől végeig igaz. Hja! Önök még hátra vannak! Extra Hungariam est la vie, á Vienne á Paris!

Az olyan gavallér ember, mint én, hamar beleún a népszínház primadonnáinak mutatványába. Fi donc! Tövig mutogatják az ikráikat. Il n'y a plus rien a voir, egyszerre végére jut az ember minden látni valónak, es steckt nichts mehr darunter.

J'ai fait mes projéts. Felrándultam Bécsbe Mert nékem kell mindenüvé lótnomfutnom, hogy a külföld nevezetességeit barbar országunkba importáljam.

Láttam Hansent. Que voulez vous? Ez aztán

a rendkívüli ember. Hiába is beszélnek róla hogy svindler. Csak a rossz akarat van ellene. Nem értik meg. Eh bien! hiszen Shakespeart sem ismerte el saját kora. De én elismerem Hansent, s Hansen is elismer engem. Tulhaladom ebben is, mint más egyébben koromat. Helas! hogy csak ketten ismerjük el egymást: lui et moi.

Mon Dieu! micsoda nagy tehetség. Az öreg Edmund gróf, egy osztrák miniszter és én egészen magunkon kívül voltunk. Edmund tánczolt comme un ange, a miniszter elfelejtette az államadósságot — s én, a kit mint fentebb emliteni szerencsém volt, már a budapesti actriceek sem képesek elactrizálni, egészen tűzbe jöttem. Que vous en dites Csatári Grosz Lajos? Hein?

Mais allons plus loin! Azt mondhatja Csatári Grosz Lajos, hogy mi, mint aféle gavallérok bolonddá hagyjuk magunkat tétetni pour les dames, s hagyjuk magunkkal azt csináltatni, [a mit Han-

sen akar. C'est possible. De a Ring-színházban már nem vagyunk mi s mi történik? Ecoutez, s' il vous plaît!

Elő hívat Hansen egy szép leányt. Szép leány, hát érdekelt; — vous me comprenez! Leülteti a szép leányt székre. Chut! Silence! A nagy mester magnetizálja szép fiatal hölgyünket, s kijelöl számára egy pontot, hogy állandóan oda nézzen. Ez a pont én voltam. La belle mademoiselle lehunyja szemét. Hansen megszólítja:

— Látja ön a majmot?

— Igen! felel a szép hölgy.

Grande sensation! Acclamations: bis! bis!

Elle m' a reconnu!

Ez megfoghatatlan! Csatáry Grosz Lajos úr, ön le van főzve. Adieu!

Mászkándy Pázmán.

Melyik a nagyobb vitéz?

— Saison-kérdés. —

X. De már tovább nem tűrhetem a vexálást; ime! párbajra hívom az urat.

Y. Könnyű önnek engemet párbajra híni, mikor jól tudja hogy ki nem megyek.

IRODALOM.

Az *Edos* jerek, az ország-Világ szerkesztője Fesjes Istvánnak következő szerkesztői üzenetet ír: »Ha önnek munkái megütik a mértéket, nem zárjuk el ön elől lapunkat.« — E bégetésre a birkák felelhetnének: »Ha önnek úgy tetszik, nem zárjuk el ön elől nyájunkat: lehet vezérünk.«

*

A következő számra már elkészítette az *Edos* jerek a következő üzeneteket: »Arany Jánosnak. Ha önnek olyan nagy kedve volna lapunkba írni, mellékeljen egy-egy verséhez 10—10 frtot.« — »Gyulai Pálnak. Olyan kis embertől, mint ön, elzárjuk lapunkat.«

*

Hanem vannak ám jóakarató üzenetek is: »Katzen-schweif Icziknek. Az ön tárczája sokat ér. Küldje be nekünk.« — »Honigfresser Kóbinak. Ön a legnagyobb költő a világon. Verseit szívesen közöljük.«

*

A »Rautmann-Somogyi« féle siámi ikrek, mint értesülünk egy új vállalat megindítása körül izzadnak. A terv

pompás, semmi esetre meg nem bukhatik. Czime lesz a naponként megjelenő vállalatnak: »Költők lapja«

Miután Magyarországon van netto 33,000 szóval harmincz és háromezer költő: költő előfizetöt vehetünk

netto. . . . - . 33,000 — et;

azoknak »ő«-jei, imádottjai detto 33,000 —

apjuk, anyjuk detto 33,000 —

Összesen tehát 99,000 előfizetővel indulna meg egyelőre a »költőklapj a « című jeles vállalat, s ha ebből meg nem élne, gondoskodva van fenmaradásáról más uton, egy kiapadhatlan csodaforrásban. A helyett hogy Somogyi Rautmann fizetné 5 forintjával a közölt verset, a p. t. fűzfa-urak fogják nekik leszúrni a szokásos honorariumot a mért verseiket közölték.

Somogyi mellett a lapnak társszerkesztője és főmunkatársa lesz Hazafy Veray János, benn van továbbá Cziklay Mátyás, Strausz Dolfi a patvarüsse dalokkal, stb.

*

Diszalbum Arany Jánosnak. A szalontaiak Arany Jánosnak »Toldi Szerelme« megjelenése alkalmából (oda még csak most ért a deczemberi pósta!) diszalbumot küldenek. Három hó alatt sikerült hetvenkét egész polgárt előíratni. — A többi csak keze köröszt vonásával kénytelen kifejezni hódolatát.

Vadnay Károly a Petőfi-Társaságot a Kisfaludy-Társaság faiskolájának nevezi. Nincs igaza. Mert a Petőfi-Társaságban nincsenek fajankók. Ők máshonnan veszik fajankóikat: a borszemfajankó bizonyság rá.

GARBONCZIÁS DIÁK.

TISSOT EMLÉKKÖNYVÉBE.

Nagy könyvet írt rólunk Tissot,
De nincs abban igaz tiz szó.

KI VAGY TE EMBERFIA?

Vasárnap délután, a déleesti istentisztelet előtt Nagy Márton gazduram borozgatott a tisztelendő ur asztalánál, ő szentatyaságával egyetemben.

Már elhangzott a harmadik harangszó, mikor a tisztelendő hosszu kabátját magára kapva, bibliáját hóna alá csapva a templomba sietett.

Nagy Márton gazduram szintén áhitotta a szentigét, de arra magát illendőképen előkészíteni akarván, a templomba menetel előtt bizonyos magánügyet hozott rendbe.

Mire a templomba szép csendes léptekkel bekullogott, a szentatya már javában dörgött az emberi kevélység ellen, épen Nagy Márton uram belépésekor harsogtatta e kemény szavakat:

— »Ki is vagy hát tulajdonképen te, ember fia?«

Nagy Márton uram megáll; megütközve tekint a papra, majd a gyülekezet felé fordul, s nagy neheztelve mondja:

— Néh, adta kevély papja! Alig egy minutum előtt együtt borozgatott velem, és már nem akar megismerni.

DOMINUS SWIHÁK TÉTELEI.

Azt olvastam egy tudományos folyóiratban hogy az anyagforgalom folytán hét éves ciklusokban testünk minden régi parányát újak pótolják.

Furcsa! Eddig azt hittem: csak ami rajtam van, azzal vagyok adós kalaposnak, szabónak, cipésznek, divatterkerkedőnek, mosónőnek. Minthogy hét esztendeje sohasem fizetek azért a mit megeszem, most kislül, hogy voltaképp a saját testem sem az én tulajdonom.

*

Rám nézve kétszeres szerencse, hogy nincs rabszolgaság. Egy részről azért, mert így a kocsmárosok személyemet nem foglalhatják le, de másrésről azért is, mert én semmiképp sem állok jót afelől, vajon régen zálogba nem tettem volna-e magamat?

Színházi kukkanások.

Nagy spektakulum. A szomszéduram kakasa berepült a népszínházba. Kutatják, hogy ki az a szomszéduram? hát a szomszéd Beleznay-Sängerei.

*

Similis simili gaudet. Örül a kakas-ülő népsége, hogy egy kollegájok a színpadon kukurikol. Hanem a parterre kakasai is jól mulatnak, mikor Blaháné meg művésznőársai el kezdik a szomszéd kakasát hessegetni a bokorugró szoknyával.

*

Ha már berepült az a kakas, fogja meg Rákossy és süsse meg, de ne tálalja fel minden nap olyan elevenen.

*

A világ legelső művésznőjét, Blahánét a szomszéduram kakasa miatt megcsipkedték az ujságok. De ő sokkal önérzetesebb, hogy sem az ilyenre hederítene. »Kakas-csipés!« mondja nevetve, »fel sem veszem én már azt.«

Kakas csipje meg!

*

Rossz hír. A proletárság roppant hódít. A nemzeti színházban mindig nagyobb számmal csábitgatják magokhoz a szolid közönséget a proletárok.

KUKKERDOSZ.

A mult számban közölt ó-kori lelet megfejtése.

Komé te! Mért tekeregsz itt a régi nagy rangos vendéglő bús tornácán, hiszen jobb ital a bor amott.

Haszontalan tudnivalók.

Hansen urat, a bécsi magnetiseurt a nyárra vendégszerepekre igyekszik megnyerni tevékeny igazgatónk: Serák ur, a budapesti állatkertbe. Hogy pedig e miatt a jó bécsiek fasába ne keveredjenek velünk, cserébe a tudós magnetiseur helyett az állatkert *legvénebb rókáját* sietett felajánlani.

Bismark herczeg kongresszust akar összehívni Berlinbe, a melynek az lesz a feladata, hogy közös rendszabályok állapíttassanak meg a kommunisták, nihilisták, szocialisták és mindenféle forradalmárok ellen. Ugy látszik hogy rossz szagot érez s mielőtt kiütne a tűz, rendbe akarja hozni a vizi puskákat.

A diák-életből.

Horvát, Arvát és Lipták technikus diákok és egymásnak jó barátjai voltak. Budán laktak, mint-hogy még az ő idejökben ott volt a technika. Közös szállásuk volt a Toldy Ferencz-utczában. Ott az a jó patriarchalis szokás van, hogy nem tartanak ház-mestert, hanem a lakók egy-egy kulcsot kapnak.

Horvát, Arvát és Lipták hárman kaptak egyet mivelhogy egy szobához több nem dukált.

Ki hordja már most magánál a kapu-kulcsot? Persze hogy a legfiatalabb: Lipták.

Hanem a belgogtalan minduntalan elvesztette a kulcsot s mindig meg kellett neki csináltatni a maga kasszajából. Fogta magát, egy praktikus modhoz folyamodott: hátul a nadrág-szíjjára fűzte a kulcsot. Onnan majd el nem vész. Ott

zóra tettek kirándulást, mert rendszeren a nagy mulatságok után eseegetett meg rajta, hogy elveszett a kulcs.

Hát egyszer nagyon is sokat bevettek a jóból. Mikor haza verődtek, előre tolják Liptákot.

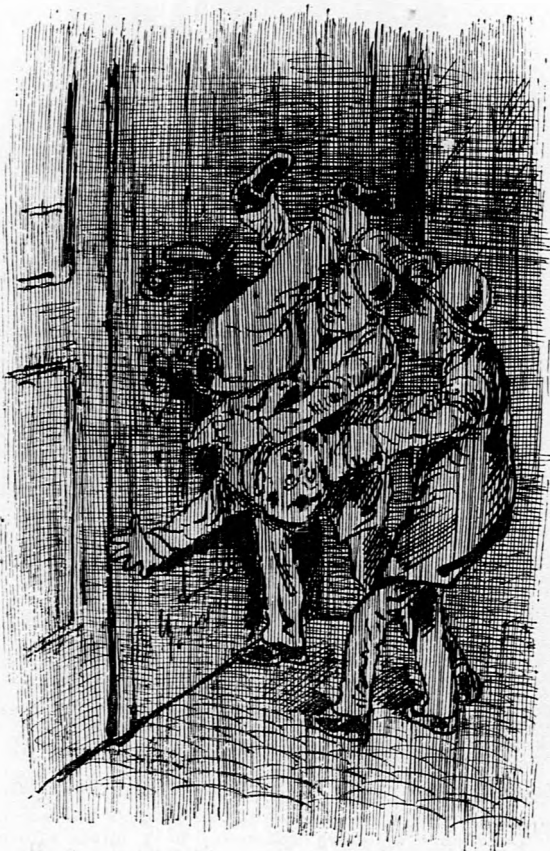
— Lipták, nyisd ki a kaput.

Az meg szuszogni is alig tudott. Sehogy sem lelte meg a kulcsot. Nosza neki fog a kettős kutatja a kulcsot. Meg is találták, hanem levenni csak nem tudták. Hiába keresték a Lipták nadrágszíjának a csattját, nem bírták felfedezni.

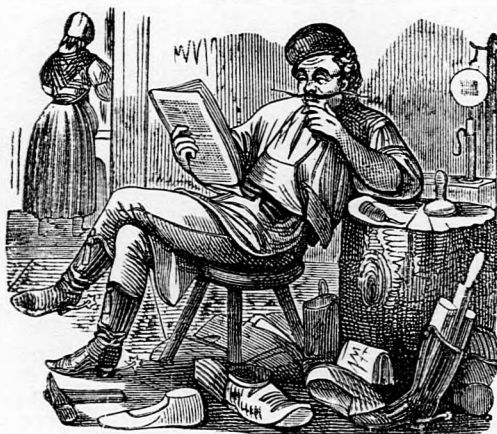
Szerencse, hogy Horvát meg Arvát markos legények voltak. Felkapták kulcsostul a kis Liptákot, aztán

hordta aztán különösen akkor, ha egy kis cég-kinyitották vele a kaput.

Ama bizonyos esizmadia és felesége kérdései s feleletei.

— Hallod-e asszony furcsa dolgokat emlegetnek ám az ujságok (No!) Hogy nálunk is miniszterválság lesz. Már azt is találgtják, hogy ki lesz az új miniszterelnök? (Né, né! Hát azt már kitálaták, hogy ki a volt miniszterelnök?)

— (Minek erősítették meg a csapatokat az olasz határ felé, ha az olaszok váltig azt izengetik, hogy ők a legjobb barátságot érzik irántunk?) Hát azért, hogy ha majd ölelésünkre sietnek, legyen ott elég emberünk, a ki öltre menjen velök.

— Különös gusztusuk van azoknak a szerbeknek. Most meg azt mondják, hogy nem dicsőség Angyelicra, ha a magyarok dicsérik. (Hát hiszen ezzel éppen ők is dicsérik.)

Az írói körben.

Eötvös Károly. Beh jó lett volna ezt a hírlapírói egyesületet már régen megszínálni!

Tallérossy Z. Hat mir nem hagyot magat főbe lünyi tekintedezs barátom uram, mikor a nyaron olyan jó alkalmatoság raja volt?

SZERKESZTŐI SUBROSA.

Gy—y K—Iy. (Dbrczn.) Az adomát közölni fogjuk. A hosszú verset még nem olvassuk el, de ilyen hosszan nem is közölhetnök. A sorozás különben jól sikerült. Várjuk az ujjoncsozból a második transportot. — **K—y B—zs.** (Jszbrny.) Hiszen az, a mit ön elmond, a helyi lap nyílt terébe való. — **B—e J—s.** (Hmna.) Az okmánytárba valót, ha majd helyünk lesz rá, kiadjuk. — **Xes Ypsilon.** (Bpst.) Nem az hogy idejét nem multa, hanem még nagyon korai; — különben ön elég ügyesen ír, s egyebet várunk önről. — **Philos.** (Dbrczn.) A »vig apróságok«-nak az a bajuk, hogy se nem vigak se nem aprók. — **E—ssy B—a.** (Pzsn.) Nincs éle a szatirájának. A félszepségeket csak elsorolja, de nem gunyolja ki. Nem közölhető. — **»Mein Phegáz.«** Nem szeretjük ezt a dialektust. — **M—i S—r.** (Ard.) Dehogy is unalmas. Legközelebb adjuk. Az ígérteteket várjuk. — **G—cs P—I.** (B. Csba.) Ez már döfi. Majd alkalmilag. **V—g B—i.** (Szbdka.) Tudna ön ennél különbet is írni. Cserélje is ki ezt mással. — **I. B—t A—n.** (Bpst.) Meglehet, hogy úgy van, a hogy ön írja. Amazt a kéziratot már megsemmisítettük s így nem hasonlíthatjuk össze a kettőt. Hanem a »Rózsafák« közt sem jó ám. — **V—s J—s.** A »fővárosi kaland« ügyes leleményű dolog, csak hogy nagyon el van nyujtva s kidolgozásából hiányzik az elevenség, szellemesség, szóval az, amit különösen humorisztikus lapban megjelenő hosszabb közleménytől okvetlenül megvárnak. — **N—y J—s.** (Bpst.) Csak tessék így folytatni. A régebben beküldöttetek is sorát kerítjük. Látogatását az esti órákban várjuk. — **Th. I.** A képtalány nem használható. — **Pintyöke** apróságai közt sok jó van. A javát sorra is vesszük. — **M—i B—a.** (N. Zmbr.) Az ujabban küldött adomákat is ki fogjuk adni. T. példánnyal már ez évnegyedben nem szolgálhatunk. — „Többen“ azt a kérdést intézik a szerkesztőhöz: nem ő írta-e a patvarista dalokat? Komoly ez a kérdés? Mert tréfának nem rossz. **Több kézitról** jövőre.

Laptulajdonos:

JÓKAI MÓR.

Felelős szerkesztő:

SZABÓ ENDRE.

Rajzolja:

JANKÓ.

Budapest, 1880.

NYOM. AZ „ATHENAEUM” NYOMD.
(Athenaeum-épület.)

HIRDETÉSEK.

Egész Ausztriában magam vagyok azon helyzetben

csak 2 frt 75 krért egy kintinően járó nikkel-ezüst-zsebórát, — mely a pontos járást illetőleg kipróbáltatott, — egy finom nikkel-ezüst óra lánczeczal és kulcszal együtt adhatni. — Ugyanezen órák finomabbak és kisebbek 3 frt 30 kr és 3 frt 80 kr. — A t. órás és órákereskedő urak felkérletnek, megrendeléseiket mint eddig beküldeni, és 6 havi hitelben részestülnek.

Csak 3 frt 90 kr és 4 frt 50 krért szolgálhatok nő-órákat nyaklánczeczal együtt, melyek pontosan járnak és legszebb díszül szolgáltnak. — Ki nem hiszi, tessék ezen órákat megnézni, és azonnal venni fog. Órákereskedőim ezen órákat 10 frtjával árusítják.

Csak 1 frt 20 krért szolgálok egy amerikai szobaórát, mely 24 óránként felhuzható és pontosan jár.

Csak 1 frt 80 krért adok egy vekker-órát, mely biztosan fölkölti az alvót.

Helyzetben vagyok nehéz ezüst zseb-órákat 4, 5 és 6 frtért adhatni; anker-órákat 6, 8 egész 10 frt; remontoir-órákat 6, 7 egész 10 frt; arany-órákat 15, 20 egész 30 frt; a legnehezebbeket adhatni. — Minden órához egy 2 évre szóló biztosító ív van csatolva. — Minden ezen órák, melyek csak nálam kaphatók, óratermenében látható és megrendelhető: **Wien, Ferdinandstrasse Nr. 11, 3. Stiege 2. Stock.**

Hirdetmény.

A

Pesti hazai első takarékpénztár-egyesület
évi rendes közgyűlését1880-dik évi márczius hó 2-án délutáni 4 órakor
fogja megtartani Budapesten saját helyiségében
(egyetem-utca 2. sz.)

T á r g y a i :

1. Igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentés az 1879. évi üzlet eredményéről.
2. A mérleg és a tiszta jövedelem iránti határozathozatal az alapszabályok 21-ik §-a értelmében.
3. Több részvényes indítványa az igazgatósági elnök javadalmazásának felemelése iránt.
4. Igazgatósági előterjesztések.

Mely közgyűlésre a t. cz. részvényesek azon figyelemzetéssel hívatnak meg, hogy az alapszabályok 15. §-a értelmében csak oly részvényes gyakorolhatja. akár saját személyében, akár meghatalmazott által szavazati jogát, kinek részvénye 1879. december 31-éig nevére iratott s a közgyűlést megelőző nap déli 12 órájáig a tiszaság pénztáránál még le nem járt szelvényeivel együtt letétetett.

Kelt Budapesten, 1880. febr. 14-én.

Az igazgatóság.

(Utányomat nem díjaztatik.)

Egy egész Bazar

BÉCSBEN

csak 4 frt 80 krajczárért azonnal kapható!

Ez következőkből áll : 2 pomp. china ezüst gyertyatartó, 1 vaterproof kékításká, 2 olajnyomatú kép fametszet, keretek, 1 ujezüst asztaliesség vill. fém, 2 juce tárgy uraknak, 2 juce tárgy csak nőknek, 1 gyönyörű varró eszköz, melyben minden található, mi a nőknek kedves, 1 pompás arczkép album, telve pikáns arczképekkel, 1 járó fém óra hosszú lánczal, perczmutatóval jótállás mellett, 2 gyönyörű chinai virágtartó, 1 pompás vaj-eszeje, 1 kristál só- és bors-tartó, 1 valódi bagaria pénztárca 5 osztálylyal, nem vastag, könnyen a zsebbe tehető, 1 pompás fém zseblámpa, oly kiesiny mint egy dohány szelence, 1 valóban szép sumatra-ékszer urak és nőknek, 1 mellű, 1 pár finom függő, 2 szép kristál gyűrű, 1 garnitur inggombok, 1 pompás bál- és utcai-legező. Ezen bazar

látható Bécsben, Ferdinandstrasse Nr. 11,

3. Stiege, 2. Stock.

Azok, kik postán kívánják, megkaphatják. — A láda hozzá csak 45 kr.

Mook-féle pipere-gyógyszer!

1849 óta egyedül orvosilag kitűnőnek bizonyult bőrbajok
ellen

Mosakodandó

Mook-féle kali-crème-vel,

1, 2, 3 és 4 erősségű üvege 1 frt. olcsó szétküldéssel

Fürendő

Mook-féle fenőtű-kivonatban

1 fűrdőre való üveg 40 kr.

Mook, VI., Mariahilferstrasse Nr. 41. Wien.

A cs. k. udv. tábori és más hírnevzetes gyógytárak szállítója.

Budapesten kapható Török József gyógyszerész urnál.

!!! Utánzat ellen óvakodni kell !!!

Különös figyelemre méltó!

A hírneves
dr. FORTI-féle

sebtapasz,

mely rendkívüli
gyógyereje, elválasztó,
érelő s fájdalomcsillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosb s egyszerűs mind
gyökeres gyógyulást eszközöl különemű bajokban. Egy csomag
ára 50 kr, nagyobb csomagé 1 frt, használati utasítással
együtt postán küldve 20 krai több.

Központi küldeményező raktár Pesten :

TÖRÖK JÓZSEF, gyógyszerész urnál
király-utca a 7. szám

Bécsben Plehan F. X. gyógyszerárában, Istvántér 1. sz.
Dr. Girtler F. gyógyszerárában, Freitung 7. sz. Herbabny G.
gyógyszertárában, Neubau, Kaiserstrasse Nr. 90. — Grácban :
Nedved A. gyógyszer. a Mur-téren. Továbbá kapható
Budapesten : Pillich F. udv. gyógyszerárában nagy (3)
korona u. — Förmágyi F. gyógyszernél 3 korona u. 26. sz.
— Ifj. Dr. Wagner D. városháztér. — Schernhoffer K.
özv. a »nagy Kristófhoz« czimzett gyógyszer., váci-u. és
a Kristóf-tér sarkán ; és id. Dr. Wagner D. gyógyszer. váci-boul.
59. — Egressy R. gyógyszer. nádor-u. 2. — Sztupa Gy. a
Kalvintéren. — Telkesy J. udv. gyógyszer. a várban, —
Wlasehek E. gyógyszer. a Krisztina vár. — Frum J.
Schwartzmayr K. gyógyszer., viziv. főu. — Eiszdorfer
G. gyógyszer. Tabában (Ráczy) főu. — Alsó-Lendván : Kiss
B.-nál. — Aradon Rozsnyay M. és Schaffer A. gyógyszer.
urnál. — Beretytyó-Ujfalun Sárréthy L. — Békés-
Csabán : Varságh B. — Bihar-Mező-Keresztesben :
Greczkó. — Búd-Szent-Mihályon : Lukács F. — Debreczenben :
dr. Róthschnek V. E., Tamássy K. és Göltl N. és
Örvényi O. — Duna-Földváron : Nádhera P. — Egerben :
Schüttány J. Köhner Lőr. és Buzáth L. — Eperjesen : Isépy
Gy. — Érsekújvárott : Conlegner J. — Gyöngyösön :
Mersits N. — Győrött : Lehner P. — Huszton : Keresztes
S. — Jászberényben : Teschler E. — Kaposvárt :
Kecskesy T. — Karczagon : Báthory B. — Kassán :
Kogregtkó A., Wandraschek K., Megay G. és Hegedüs L. — Késmárkon :
Generisich C. A. — Komáromban : Grötschel
Zs. és Schmidthauer A. — Kun-Madarason : Jung K. —
Léván : Boleman Ede. Losoncson : Kirchner D. és Plichta
L. — Mező-Berényben : Baranyi N. — Mező-Turon :
Borbás J. — Miskolcson : Dr. Csáthy, Szabó és Mayer R.
gyógyász. — M.-Szigeten : Héder L. — Mitroviczon : Kerstonoschitz
A. fainál. — N.-Kanizsán : Prager Béla és Belus J. —
N.-Károlyban : Sötér J. — N.-Kőrösön : Medveczky Gy. —
N.-Szombaton : Bántotsek R. — N.-Váradon : Huzella M. és
Molnár J. gyógy. — Nyiregyházán : Korányi J., Szopkó
Alfred gyógyszer. és Kovács M. és Böszörményi J. —
Pakson : Malatinszky S. — Pécsen : Sipőcz J. — Pozsonyban :
Pisztory B. — Putnokon : Fekete N. — Rimaszomban :
Pisztory B. — Rozsnyón : d. Posch J. gyógyszer. és Hirsch J. N. —
S.-A.-Ujhelyen : Gallik G. és Pintér F. — Sümegen :
Stamborszky L. — Szabadkán : Jók J. — Szathmáron :
Bossin J. Dr. Lengyel M. és Böszörményi J. — Szegeden :
Kovács A. — Sz.-Fehérvárott : Braun J. és Diebballa Gy. —
Székelyhídon : Szabó J. — Szombathelyen : Pillich F. —
Tarpán : Monó J. — Temesvárott : Tárcazy J. és Pap J. —
Tecsön : Ágoston Gy. — Tisza-Lökön : Pintér P. T.-Ujlakon :
Rokyó G. — Tokajban : Dr. Juhász P. — Ungvárott :
Lám Sándor és Fränkel M. gyógyszer. Speck J., Peltsarszky A. és
Krausz A. — Veszprémben : Ferenczy K. — Villányon :
Fekete E. — Zirczen : Teffel J. Erdélyország. Kolozsvárt :
Valentini A. Wolf J. és Biró J. — Brassón : Schuster K. L., Gyertyánffy J. és
Verzár. — M.-Vásárhelytt : Bucher M. — Segesvárt :
Id. Misselbacher J. B. — Szászváros : Rekert E. K.
Ezen kitűnő hatása, nem eléggé ajánlíható gyógytápasz készítője.
Forti László. Lakása : Budapest, I. k. vár, Nándor-u. 145.